

Χαιρετισμός κ. Αρχηγού ΓΕΕΘΑ κατά τη βράβευσή του από το ΑΠΘ

Αποτελεί εξαιρετικά μεγάλη τιμή η σημερινή παρουσία μου εδώ στη Θεσσαλονίκη, την πόλη σύμβολο της Μακεδονίας μας, την διαχρονική πρωτεύουσα της.

Την συμβασιλεύουσα των Βυζαντινών χρόνων.

Την πόλη κόσμημα των Βαλκανίων με την τεράστια ιστορική, θρησκευτική, διοικητική, στρατιωτική, οικονομική, πολιτιστική, πνευματική και εθνική σημασία και προσφορά όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά στο Έθνος.

Την πόλη-ορόσημο για τα Βαλκάνια και την Νοτιοανατολική Ευρώπη που μια ματιά στο χάρτη αρκεί για να καταλάβει κανείς γιατί ιδρύθηκε εδώ από τους Μακεδόνες Βασιλείς και έκτοτε κυριαρχεί σε όλη την Μακεδονία, σε όλη την Βόρειο Ελλάδα κι όχι μόνο.

Την πόλη όπου άφησε τα ίχνη του ο Απόστολος Παύλος κηρύσσοντας την Πίστη του Χριστού την Αγία, κι όπου μαρτύρησε κυριολεκτικά το 305 μΧ. ο Άγιος Δημήτριος, ο έφιππος και εμβληματικός προστάτης και πολιούχος της πόλης.

Μεγάλη συγκίνηση και μεγάλη τιμή λοιπόν με διακατέχει σήμερα να στέκομαι εδώ ενώπιόν σας, να ακούω αυτά τα υπέροχα λόγια από τους σεβαστούς καθηγητές του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και να γίνομαι αποδέκτης ενός τέτοιου ξεχωριστού Βραβείου από ένα εκ των κορυφαίων Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της Χώρας, του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης, το οποίο από την ίδρυση του πριν από σχεδόν 100 χρόνια, το όχι και τόσο μακρινό 1925, έχει παίξει και εξακολουθεί να παίζει πρωτεύοντα ρόλο, όχι μόνο σε τοπικό επίπεδο, σε αυτήν καθ' αυτήν την πόλη, αλλά και σε ευρύτερο, πανελλαδικά και όχι μόνον, παρέχοντας στην Πατρίδα πληθώρα κατηρτισμένων επιστημόνων σε όλα τα σύγχρονα αλλά και παραδοσιακά γνωστικά πεδία των επιστημών, συμβάλλοντας έτσι στην ανάπτυξη, στην πρόοδο αλλά και στην ευημερία της Πατρίδος.

Ένα πανεπιστήμιο που όλα αυτά στα οποία αναφέρθηκα προηγουμένως τα συγκεντρώνει πολύ εύστοχα στο όνομα του, αυτό του μεγάλου Έλληνα αρχαίου φιλοσόφου του Αριστοτέλη και στο έμβλημα του, το οποίο κοσμείται με τον Άγιο Δημήτριο, τον Στρατιωτικό και Αξιωματικό Άγιο Δημήτριο, συνδυάζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις πραγματικές βάσεις, τις αληθινές καταβολές και της σημερινής Ελλάδος θέλω να ελπίζω, δηλαδή την

παγκόσμια Αρχαία Ελλάδα και την παγκόσμια Χριστιανική Ορθοδοξία.

Πως θα μπορούσε να γίνει αλλιώς άλλωστε;

Η Πόλις αυτή υπήρξε ιστορικό συμβολικό κέντρο και των δύο. Αυτά τα δύο χαρακτηριστικά σφυρηλάτησαν, έπλασαν και συνεχίζουν να πλάθουν, σε πείσμα των καιρών, αλλά και άλλων παραγόντων, την ιδιοσυγκρασία, την αυτοσυνειδησία, το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του Ελληνισμού.

Όχι μόνο του στενού, εντός των ορίων του Κράτους της Ελλάδος, αλλά του Παγκοσμίου Ελληνισμού, εκεί όπου χτυπάει Ελληνική καρδιά κι όπου υπάρχουν άνθρωποι, που βαθιά μέσα στην ψυχή και το μυαλό τους νιώθουν και εν τοις πράγμασι είναι Έλληνες.

Είναι στ' αλήθεια συγκλονιστικό και ταυτόχρονα συγκινητικό όταν συνειδητοποιεί κάποιος ότι σ' αυτά τα μέρη που εμείς σήμερα κυκλοφορούμε, εργαζόμαστε και ζούμε, κάποτε ζούσαν, δημιουργούσαν και μεγαλουργούσαν επίσης Έλληνες.

Έλληνες όπως ο Φίλιππος και ο Αλέξανδρος που ξεκίνησαν από την Αρχαία Μακεδονία για να τιμωρήσουν τους επιβούλους που για δεκαετίες προσπαθούσαν να κατακτήσουν την Ελλάδα και εν τέλει αυτός ο μεγάλος Έλληνας, ο Αλέξανδρος ο Μέγας, ο θρυλικός ακόμα και σήμερα, Ισκαντέρ της Μέσης Ανατολής, που κατέκτησε και κατέλυσε την τότε κραταιά παγκόσμια αυτοκρατορία των Περσών, αλλάζοντας πραγματικά τον ρουό της ιστορίας.

Όχι μόνο την ιστορία της Ελλάδος, αλλά και της Ευρώπης και διασταλτικά ίσως και του κόσμου ολόκληρου, του δυτικού τουλάχιστον, αν κάποιος αναλογισθεί την επίδραση διαχρονικά της Ευρώπης σε ολόκληρο τον κόσμο.

Κι όλα αυτά ξεκίνησαν από εδώ!!!

Είναι συγκινητικό, όμως ταυτόχρονα και αφυπνιστικό, αφού μας δείχνει τις μεγάλες και προδήλως απαράγραπτες υποχρεώσεις που έχουμε απέναντι σ' αυτήν τη Χώρα την Ελλάδα, απέναντι σ' αυτήν την αγαπημένη Πατρίδα μας, την οποία όλοι οφείλουμε, ο καθένας από τη θέση που κατέχει, όσο μικρή ή μεγάλη κι αν είναι αυτή, με όλες του τις δυνάμεις να την τιμά και να την ανυψώνει όσο το δυνατόν υψηλότερα, εκεί που πραγματικά

της αξίζει, εκεί που πραγματικά της πρέπει, χωρίς δεύτερες σκέψεις.

Η Ελλάδα είναι πάνω απ' όλους και όλα.

Είναι ο φάρος του παγκόσμιου Ελληνισμού.

Στα 44 + χρόνια της στρατιωτικής μου υπηρεσίας, από το 1979 που διήλθα την πύλη της Στρατιωτικής Σχολής των Ευελπίδων, αυτής της μοναδικής σχολής των Καλών Ελπίδων του Έθνους, όπως την ονόμασε ο πρώτος Κυβερνήτης Καποδίστριας μέχρι και σήμερα, που η Πολιτεία με τίμησε και μου ανέθεσε τα καθήκοντα του Αρχηγού των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, του Αρχηγού ΓΕΕΘΑ, προσπαθώ να κάνω το καθήκον μου προς την Πατρίδα και την Υπηρεσία με όλες τις δυνάμεις, τις ικανότητες και τα όποια χαρίσματα με αξίωσε ο Θεός να διαθέτω.

Κατά την κατά τεκμήριο μακρά επαγγελματική και προσωπική πορεία μου στις Ένοπλες Δυνάμεις, αυτό που έβλεπα, αφουγκραζόμουν, ανίχνευα και τελικώς βίωνα στα πρόσωπα των συναδέλφων μου, από τους σεβαστούς Διοικητές μου μέχρι τον νεώτερο στρατιώτη, με γέμιζαν πάντα με θάρρος, υπερηφάνεια και αισιοδοξία.

Και αυτό, γιατί είχα την τύχη να συνεργάζομαι με συναδέλφους που νοιάζονταν, αγαπούσαν, τιμούσαν και υπηρετούσαν πιστά αυτήν την Πατρίδα.

Συνστρατιώτες όλοι που αγωνιούσαν γι' αυτήν. Όλοι αυτοί πάσχιζαν για την Ελλάδα. Πάσχιζαν για την Πατρίδα. Με ιδρώτα, κόπο, μόχθο, υπομονή, επιμονή, αυταπάρνηση, εφευρετικότητα, ανιδιοτέλεια, με αίμα πολλές φορές, με το αίμα τους, ήταν, είναι και θα είναι πάντα οι Παραγωγοί.

Οι ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ με κεφαλαία γράμματα του πολυτιμότερου αγαθού που μπορεί να έχει μια κοινωνία, ένας λαός, ένα Έθνος.

Του αγαθού της Ασφάλειας και της Εθνικής Αξιοπρέπειας.

Και τα δύο όταν τα έχουμε δεν τους δίνουμε πολύ μεγάλη σημασία.

Όταν ΟΜΩΣ τεθούν εν κινδύνω ή βρεθούν σε έλλειψη τότε όλοι κάπου θέλουν να κοιτάξουν, από κάπου να κρατηθούν. Κι αυτό το κάπου είναι οι Ένοπλες Δυνάμεις της κάθε χώρας. Έτσι κοιτούν κι οι Έλληνες τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, τις δυνάμεις της Πατρίδος.

Όπου κι αν με έταξε και ότι κι αν με διέταξε αυτή η υπέροχη Πατρίδα, προσπαθούσα πάντα και προσπαθώ ακόμα με κάθε ικμάδα μου, να την υπηρετώ με πάθος, ζέση και με όλη μου την ψυχή.

Πάντοτε με την ίδια διαρκή αγωνία και έγνοια, που πηγάζει από την συναίσθηση του Καθήκοντος, του Χρέους και της Αποστολής.

Αυτό το ΚΑΘΗΚΟΝ που είναι ουσιαστικά και ΧΡΕΟΣ προς την Πατρίδα, προσπαθώ από τη θέση του Αρχηγού ΓΕΕΘΑ να υλοποιήσω σε όλες τις πτυχές του, σε επίπεδο εξοπλισμών για την αμυντική θωράκιση της Χώρας, σε επίπεδο οργανώσεως και επιχειρησιακού σχεδιασμού, σε επίπεδο υποδομών, σε επίπεδο στρατιωτικής διπλωματίας με την οικοδόμηση διεθνών συμμαχιών, αλλά και σε επίπεδο προσφοράς προς το κοινωνικό σύνολο, σύμφωνα βεβαίως με τις οδηγίες της Κυβέρνησης, του Πρωθυπουργού και του αρμοδίου Υπουργού Εθνικής Άμυνας.

Τίποτα όμως από όλα αυτά δεν θα μπορούσε να γίνει, τίποτα απολύτως δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί, χωρίς το εκλεκτό και πανάξιο προσωπικό και των τριών Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων!!!

Όλων των βαθμών, των κατηγοριών και των προελεύσεων, ανεξαιρέτως.

Γι' αυτό και η τιμή που μου γίνεται σήμερα, αυτό το σημαντικό βραβείο που μου απονέμετε αντανακλά, αλλά και αφιερώνεται σε όλους τους άνδρες και τις γυναίκες των Ενόπλων Δυνάμεων που δίνουν «ψυχή τε και σώματι» με ακλόνητη πίστη, 24 ώρες το 24ωρο, 365 ημέρες το χρόνο, τον αγώνα για το καλό της Πατρίδος, και ταυτόχρονα διατηρούν μέσω του αποτρεπτικού τους ρόλου, την ειρήνη, την αξιοπρεπή ειρήνη, την ασφάλεια και την σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή.

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια επί της Αρχηγίας μου, οι Ένοπλες Δυνάμεις κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν πρωτόγνωρες κρίσεις, πρωτοφανείς καταστάσεις, αναθεωρητικές συμπεριφορές, αυξημένες προκλήσεις και πρωτοφανείς απειλές.

Όπως έχω ξαναπεί και δεν θα κουραστώ ούτε θα βαρεθώ ποτέ να λέω, εκείνοι που έχουν υπηρετήσει και υπηρετούν στα σύνορά μας, στην πρώτη γραμμή του Έβρου, των νησιών μας, στις θάλασσες και στους αιθέρες μας έχουν ενστερνιστεί πλήρως, ζουν καθημερινά και αισθάνονται βιωματικά στο βάθος της ψυχής τους τα λόγια των αρχαίων προγόνων μας, όταν εκαλούντο να

προασπίσουν την Πατρίδα, τις μανάδες τους, τις οικογένειες τους, τον πολιτισμό τους και τον τρόπο ζωής τους.

Πάντοτε και εις το διηνεκές «υπέρ βωμών και εστιών», διότι:
«Αντικρύζουμε τους κινδύνους πρόθυμα και όχι με βαριά καρδιά, τους αντικρύζουμε από ανδρεία περισσότερο παρά από υπακοή σε κάποιο νόμο και τούτο για εμάς είναι κέρδος μεγάλο», όπως λέει ο Περικλής στον Επιτάφιο.

Αυτό είναι το κληροδότημα και η παρακαταθήκη της Ιστορίας μας, κι έτσι πορευόμαστε στις Ένοπλες Δυνάμεις. Και έτσι θα συνεχίσουμε στον αιώνα τον άπαντα κυρίες και κύριοι. Έτσι αταλάντευτοι θα συνεχίσουμε όλοι σαν μια γροθιά. Και ουαί και αλλοίμονο σε εκείνον που θα μας υποτιμήσει!

Δεν απειλούμε κανέναν, ΟΜΩΣ δεν υπάρχει περίπτωση να αφήσουμε να χαθεί ούτε ένας κόκκος άμμου, ούτε μια σπιθαμή ελληνικής γης, ούτε ένα χιλιοστό Ελληνικού εδάφους. Δεν είμαστε πολεμοχαρείς, ούτε επιβουλείς άλλων. Είμαστε όμως απόλυτα αποφασισμένοι και σίγουροι. Σίγουροι για τους εαυτούς μας και σίγουροι για τα Ελληνικά Όπλα. Το ίδιο να είστε κι όλοι εσείς.

Ποτέ, μα ποτέ δεν ξεχνάμε ότι βασική και προεξάρχουσα αποστολή μας δεν είναι άλλη από την Εθνική Άμυνα, όπως άλλωστε δηλώνεται πολύ εύγλωττα και από τον τίτλο του Γενικού Επιτελείου του οποίου είμαι Αρχηγός. Και για να επιτύχουμε στην ΑΠΟΣΤΟΛΗ ακολουθούμε την ΜΙΑ και ΜΟΝΑΔΙΚΗ συνταγή που υπάρχει προς αυτό, που ονομάζεται «ΠΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ».

Προπαρασκευαζόμαστε προς πόλεμον, όχι γιατί τον αγαπάμε, όχι γιατί τον επιδιώκουμε, όχι γιατί τον θέλουμε, αλλά γιατί έτσι μόνο μπορούμε να εγγυηθούμε την ειρήνη, την αξιοπρεπή ειρήνη και γιατί ξέρουμε ότι την δύσκολη ώρα, την κρίσιμη στιγμή, την στιγμή που όλοι απευχόμαστε, τα μάτια όλων ανεξαιρέτως των Ελλήνων πολιτών θα στραφούν και θα κοιτάξουν προς εμάς, θα στραφούν και θα κοιτάξουν προς τα Ελληνικά Όπλα, θα στραφούν και θα κοιτάξουν προς την Ηγεσία και το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων!

Και τότε δεν συγχωρούνται ούτε αστοχίες, ούτε καθυστερήσεις, ούτε λάθη, ούτε τίποτα!

Τότε υπάρχει μόνο ο «ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΑΓΩΝ», κι αυτόν προετοιμαζόμαστε να δώσουμε όλοι μαζί, αν χρειαστεί.

Αυξάνουμε τις ασκήσεις, αυξάνουμε τις δράσεις και τις συνεκπαιδεύσεις μας, ενισχύουμε τις επιχειρησιακές μας ικανότητες, αναδιοργανώνουμε τις δομές μας, με γνώμονα την μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα, ενδυναμώνουμε τις σχέσεις μας με συμμάχους, εταίρους και φίλους, οικοδομήσαμε και συνεχίζουμε να οικοδομούμε νέες συμμαχίες ενώ παράλληλα σταθήκαμε, στεκόμαστε και θα στεκόμαστε πάντα στο πλευρό της ελληνικής κοινωνίας, στις πάσης φύσεως θεομηνίες, φυσικές καταστροφές ή υγειονομικές κρίσεις όταν και όποτε μας το ζητάει η Πολιτεία, όποτε μας το ζητήσει η «Πόλις».

Γιατί αυτό έκαναν κάνουν και θα συνεχίσουν να κάνουν οι Ένοπλες Δυνάμεις εις το διηνεκές.

Είμαστε σαρξ εκ της σαρκός της Ελληνικής κοινωνίας και στην υπηρεσία των Ελλήνων και εν ειρήνη και εν πολέμω. Πάντα δίπλα τους.

Είμαι πολύ υπερήφανος διότι όπου χρειάσθηκε αυτό το υπέροχο προσωπικό και τα μέσα που διαθέτει μπήκαν πάντα μπροστά, «έβαλαν πλάτη», έκαναν αυτό που έπρεπε για το καλό των Ελλήνων και της Πατρίδας.

Να είστε βέβαιοι λοιπόν!

Το υλικό κι ο σπόρος που έπλαθε τους Έλληνες που τα κατάφερναν και νικούσαν στο παρελθόν, δεν έχει χαθεί, δεν έχει αλλάξει, παραμένει ίδιος κι αναλλοίωτος.

Κατά καιρούς, στην μακραίωνη ιστορία μας, πολλοί αμφισβήτησαν ξεδιάντροπα την βούληση και την ικανότητα των Ελλήνων να υπάρχουν και όσοι το έκαναν αυτό, διεπίστωσαν όμως στην πράξη ότι η αγάπη του Έλληνα για την Πατρίδα είναι υπεράνω όλων.

Να είστε όλοι βέβαιοι λοιπόν.

Αν χρειαστεί το ίδιο θα συμβεί και τώρα και σήμερα.

Αυτό είναι το Χρέος μας, και αυτό θα κάνουμε.

Ο Ελύτης μας λέει: «Ότι σώσεις μέσα στην αστραπή, καθαρό στον αιώνα θα διαρκέσει».

Αυτό κάνουμε και θα κάνουμε για πάντα με τη βοήθεια του Θεού!

Γι' αυτό είμαστε εδώ, γι' αυτό εκπαιδευόμαστε, γι' αυτό προετοιμαζόμαστε και γι' αυτό υπάρχουμε. Για να σώσουμε την Ελλάδα όταν έρχονται αστραπές!!!

Στην περιοχή μας τα σύννεφα πυκνώνουν, οι καταστάσεις δυσκολεύουν, οι αστραπές ακούγονται, μακριά μεν, αλλά ακούγονται.

Τίποτα δεν είναι δεδομένο αν δεν είσαι πρόθυμος να το υπερασπιστείς. Κι εμείς είμαστε. Απολύτως τεταγμένοι στο σκοπό.

Απολύτως αφοσιωμένοι στην Αποστολή. Πιστοί και άγρυπνοι φρουροί αυτής της μοναδικής Πατρίδας.

Η Ελλάδα κυρίες και κύριοι, έχει ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις και είναι ασφαλής. Ως Αρχηγός τους είμαι σε θέση να σας διαβεβαιώσω για αυτό, μετά λόγου γνώσεως.

Οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις είναι δύσκολος αντίπαλος, είναι αντίπαλος ισχυρός. Αυτό το ξέρουν όλοι και οι φίλοι και οι

εταίροι και οι σύμμαχοι αλλά και όλοι όσοι ενδιαφέρονται. Σεβόμαστε τους πάντες, δεν φοβόμαστε κανέναν κι απαιτούμε σεβασμό απ' όλους, ανεξαιρέτως.

Την ίδια στιγμή, ακολουθώντας την σοφή προτροπή του αιμνήστου Προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Τσάτσου που τόνιζε ότι «Ο καλός αξιωματικός πρέπει να είναι και ένας δόκιμος επιστήμων, ένας επιστήμων υψηλής στάθμης», επιδιώκουμε συνεχώς την αναβάθμιση της ακαδημαϊκής εκπαίδευσης των στελεχών μας σε συνεργασία με τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα, ώστε όχι μόνο να συνδυάσουμε την μαχητική ικανότητα με την επιστημονική αντίληψη των πραγμάτων, αλλά και για να προωθήσουμε την τεχνολογική καινοτομία προς όφελος της εθνικής άμυνας.

Η συμβολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου στον τομέα αυτόν είναι μεγάλη, έχει βαθιές ρίζες, λόγω της επί μακρόν επιστημονικής προσάρτησης των Τμημάτων της Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων στα αντίστοιχα Τμήματα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, και είμαι βέβαιος ότι θα καταστεί στο μέλλον με την βοήθειά σας ακόμα μεγαλύτερη.

Αξιότιμε κύριε Πρύτανη, Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι Καθηγητές, η σημερινή βράβευσή μου από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, εκτός από προσωπική τιμή, συνιστά ταυτόχρονα και μία εκδήλωση τιμής του ακαδημαϊκού χώρου, του κατεξοχήν χώρου του πνεύματος, και της γνώσεως προς τον χώρο της Εθνικής Άμυνας, τον οποίο εκφράζουν και ενσαρκώνουν οι Ένοπλες Δυνάμεις και το προσωπικό τους.

Η μακρά ελληνική εμπειρία από τα χρόνια του Αισχύλου, του πατέρα της αρχαίας τραγωδίας που πολέμησε τον «βαθυχαιτήριν Μήδο» στο «Μαραθώνιον άλσος», ως τους δεκάδες ανθρώπους του πνεύματος που πολέμησαν ηρωικά στα βουνά της Πίνδου και τους αμέτρητους Αξιωματικούς που διέπρεψαν στις επιστήμες και στα γράμματα, αποδεικνύει ότι οι δύο χώροι αλληλοπεριχωρούνται και συμπλέκονται αδιάσπαστα όταν πρόκειται για το καλό της Πατρίδας.

Αλλοίμονο άλλωστε στο έθνος που διαχωρίζει τους ανθρώπους του πνεύματος από τους πολεμιστές του!

Η Εθνική Άμυνα απαιτεί εθνική πανστρατιά.

Ειδικά στην εποχή μας, την εποχή των σαρωτικών αλλαγών

και των ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων, δίπλα στην ανδρεία, χρειάζεται οπωσδήποτε και η επιστήμη, χρειάζεται η τεχνολογία, η καινοτομία και η γνώση!

Και εδώ ο Πανεπιστημιακός τομέας της Χώρας μας προσφέρει πολλά και έχει να μας προσφέρει πολλά περισσότερα!

Αξιότιμε κύριε Πρύτανη, Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι Καθηγητές, Κλείνοντας με αυτές τις σκέψεις, και για να μην σας κουράζω περισσότερο θέλω να σας ευχηθώ υγεία, δύναμη και έμπνευση στο έργο σας κι όλα τα καλά του Θεού, επ' ωφελεία της Επιστήμης και της Πατρίδας.

Η Τιμή που μου κάνατε σήμερα, και ειδικά η τιμή που κάνατε στο πρόσωπό μου, είναι πραγματικά μεγάλη θα μείνει ανεξίτηλη στην μνήμη μου και βεβαίως ανήκει εξ ολοκλήρου και απολύτως σε όλο το υπέροχο προσωπικό των κραταιών Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Σας ευχαριστώ πολύ!!